

2013 -08- 0 1

Wysłano dnia .....

Opole, 2013.08.01

ŻNG.8361.171.2013

POLECONA ZA
POTWIERDZENIEM
ODBIORU

PRIORYTET

DECYZJA Nr 34/2013

Działając na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity z 2005 r. Dz. U. Nr 187, poz. 1577 ze zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity z 2013 r. Dz. U. poz. 267), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierza przedsiębiorcy:

„FRIGOOPOL” S.A.,
ul. Głogowska 35,
45-315 Opole,
NIP 754-033-35-71

karę pieniężną w wysokości 1000,00 złotych /słownie złotych: jeden tysiąc 00/100/ z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułu rolno - spożywczego o niewłaściwej jakości handlowej, w rozumieniu artykułu 3 pkt 5 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno -spożywczych (tekst jednolity z 2005 r. Dz. U. Nr 187, poz. 1577, ze zm.), tj. „Fasolki po bretońsku, produkt głęboko mrożony” a' 900 g, wyprodukowanej przez: P.P.H. „Mark – Bud” Sp. z o.o., Stawiszcze – Ludwików, 98–200 Sieradz, która **nie odpowiada wymaganiam** zadeklarowanym przez producenta w oznakowaniu produktu, **z uwagi na zaniżoną zawartość składnika mięsnego.**

Uzasadnienie:

W dniach 13-15, 21.05.2013 r., działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia urzędowej kontroli żywności Nr ŻNG-171/2013 z dnia 13.05.2013r., inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu przeprowadzili kontrolę w Magazynie Handlowym zlokalizowanym przy ul. Głogowskiej 35 45-315 Opole, należącym do spółki „FRIGOOPOL” S.A., zwanej dalej „stroną”.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie przepisów:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE. L z 30.04.2004 r., Nr 165 s.1 ze zm.),
- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych (tekst jednolity z 2005 r. Dz. U. Nr 187, poz. 1577, ze zm.), zwana dalej „ustawą o jakości”,
- art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity z 2009 r. Dz. U. Nr 151, poz. 1219 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”.

Zakres tematyczny kontroli obejmował m. in. ocenę jakości oraz prawidłowości oznakowania mrożonych wyrobów garmazeryjnych.

W toku kontroli pobrano do badań laboratoryjnych m. in. próbkę produktu o nazwie: „Fasolka po bretońsku, produkt głęboko mrożony” a' 900 g, z partii w ilości 118 opakowań jednostkowych, w cenie 7,71 zł/szt., wartości 909,78 zł, oznaczonego „najlepiej spożyć przed końcem: 02.2014r.”, zwanego dalej *fasolką po bretońsku* wyprodukowanego przez P.P.H. „Mark – Bud” Sp. z o.o., Stawiszczce – Ludwików, 98-200 Sieradz, .

Jednocześnie, mając na uwadze zapis art. 28 ust. 1 *ustawy o Inspekcji Handlowej*, z tej samej partii i w tych samych ilościach pobrano oraz zabezpieczono próbki kontrolne przedmiotowej *fasolki po bretońsku*.

Próbki pobrano na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 10 i rozdział 6 *ustawy o Inspekcji Handlowej*, zgodnie z trybem określonym w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012r. w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2012 r, poz. 496).

Powyższe udokumentowano w protokole pobrania próbki produktu Nr 084933 z dnia 14.05.2013r. . Ustalenia kontroli zostały odnotowane w protokole kontroli z dnia 21.05.2013r. (nr akt kontroli ŻNG.8361.171.2013), który został bez uwag odebrany i podpisany przez osobę reprezentującą stronę.

Badania przeprowadzone przez akredytowane Laboratorium Kontrolno – Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach wykazały, że próbki *fasolki po bretońsku* nie odpowiadają wymaganiom zadeklarowanym przez producenta w oznakowaniu produktu ze względu na zaniżoną zawartość składnika mięsnego, tj. kielbasy oraz boczku wędzonego.

Zgodnie z deklaracją producenta zawartość kielbasy w wyrobie wynosi 10,3%, natomiast boczku wędzonego 2%, co łącznie stanowi 12,3% składnika mięsnego. Wyniki badań w zakresie % zawartości składnika mięsnego w poszczególnych opakowaniach reprezentujących partię przedstawiają się następująco:

- 1) 7,8 (niepewność: 0,3),
- 2) 9,5 (niepewność: 0,4),
- 3) 8,7 (niepewność: 0,3).

Szczegóły udokumentowano w sprawozdaniu z badań Nr 195/2013 z dnia 20.05.2013r.

W związku z negatywnym wynikiem analiz laboratoryjnych w dniu 04.06.2013r. wszczęto czynności kontrolne w trakcie których kontrolowanego poinformowano o wynikach badań, jak również o przysługującym mu prawie złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej kwestionowanej *fasolki po bretońsku*. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Mając na uwadze wykrytą niezgodność, dnia 11.06.2013r., skierowano pismo do producenta wyrobu, informując go o wynikach analiz laboratoryjnych.

W odpowiedzi z dnia 26.06.2013r. (data wpływu pisma) producent *fasolki po bretońsku* poinformował, iż niedostateczna zawartość składnika mięsnego była spowodowana niedostatecznym wymieszaniem wszystkich składników produktu. Nadmienił także, że w związku z zaistniałą sytuacją podjęte zostaną w zakładzie dodatkowe kontrole zawartości składnika mięsnego.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „OWIiH”, pismem z dnia 12.07.2013r., zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego celem wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art 40a ust. 1 pkt 3 *ustawy o jakości*, za wprowadzenie do obrotu handlowego partii *fasolki po bretońsku* nieodpowiadającej wymaganiom jakościowym zadeklarowanym w oznakowaniu produktu przez producenta

Jednocześnie poinformowano *stronę* o przysługującym jej prawie, zgodnie z art. 10 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity, z 2013 r. Dz. U. poz. 267), do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie materiałów i dowodów. Przedmiotowe pismo zostało odebrane dnia 15.07.2013r.

W odpowiedzi na zawiadomienie *strona* poinformowała jedynie o osiągniętych przez spółkę „FRIGOOPOL” S.A. obrotach w 2012r.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził co następuje:

„FRIGOOPOL” S.A. z siedzibą w Opolu, ul. Głogowska 35 jest przedsiębiorcą zarejestrowanym pod nr KRS 0000031770 w Sądzie Rejonowym w Opolu, VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego.

Na podstawie Faktury VAT nr 296/13/M z dnia 19.04.2013r. wprowadził do obrotu handlowego w Magazynie Handlowym w Opolu, ul. Głogowska 35, partię (w ilości 118 szt.) wyrobu o nazwie „Fasolka po bretońsku, produkt głęboko mrożony” a' 900 g.

Uwzględniając definicję „obrotu” zawartą w *ustawie o jakości*, odwołującą się do treści art. 3 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002, Nr 31, s.1 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 178/2002”, za jakość handlową odpowiada nie tylko producent, ale także przedsiębiorcy prowadzący obrót handlowy produktami żywnościowymi na każdym jego etapie, w tym także hurtowym i detalicznym. Ponadto w myśl art. 17 ust. 1 w/w rozporządzenia, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Nadmienić należy, iż zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 23 listopada 2006r. w sprawie C-315/05 (Dz. Urz. UE C z 2006, Nr 331, str.14), **za jakość odpowiedzialność może ponieść wprowadzający do obrotu, nawet jeśli ogranicza się on wyłącznie jako dystrybutor produktu w postaci, w jakiej został mu on dostarczony przez producenta.** Określając ramy prawne wyroku Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej przywołał m. in. art. 3 pkt 3 oraz art. 17 *rozporządzenia 178/2002*, które definiują podmioty działające na rynku spożywczym oraz określają obowiązki tych podmiotów, a także państw członkowskich w zakresie przestrzegania wymagań prawa żywnościowego na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji. Kwestia odpowiedzialności podmiotu, który wprowadził do obrotu produkt o niewłaściwej jakości handlowej została wyjaśniona również w wydanym dnia 22 września 2010r. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie sygn. akt VI SA/Wa 1044/10, który zapadł w wyniku skargi przedsiębiorcy, w odniesieniu do innego środka spożywczego oferowanego do sprzedaży w placówce należącej do skarżącego. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w innych orzeczeniach Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, np. wyrok z dnia 4 sierpnia 2010r., sygn. akt VI SA/Wa 894/10, wyrok z dnia 7 maja 2010r., sygn. akt VI SA/Wa 126/10.

W świetle powyższego nie ulega wątpliwości, iż *strona* posiada status podmiotu wprowadzającego na rynek środki spożywcze. Tym samym podlega rygorom określonym w *ustawie o jakości* i jej działania mogą być poddane ocenie w kwestii odpowiedzialności za jakość produktów spożywczych będących przedmiotem obrotu handlowego.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości*, „wprowadzane do obrotu artykuły rolno – spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta”.

Jakość handlowa w myśl art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości* oznacza „cechy artykułu rolno – spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi”.

Omawiając wyżej zacytowany zapis art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości*, należy zaznaczyć, iż obliuguje on do przestrzegania jakości handlowej środków spożywczych nie tylko w zakresie unormowanym w przepisach prawa, ale również w oparciu o wszelkie informacje zawarte na opakowaniu, które nie są w sposób jednoznaczny uregulowane prawnie, jednak ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Zważyć należy, iż w przypadku wyrobów garmażeryjnych brak szczegółowych przepisów w zakresie jakości handlowej. Środki spożywcze należące do tej grupy towarowej podlegają ocenie jakości handlowej. W związku z powyższym w zakresie jakości handlowej wyroby te ocenia się pod kątem zgodności parametrów zadeklarowanych w oznakowaniu produktu z rzeczywistymi właściwościami.

Mając na względzie powyższe, przedmiotowa *fasolka po bretońsku* jest środkiem spożywczym o niewłaściwej jakości handlowej w rozumieniu wcześniej przytoczonego art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości*.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 *rozporządzenia 178/2002* państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W polskim ustawodawstwie ww. przepisy karne określone zostały w *ustawie o jakości*. Artykuł 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy stanowi, iż „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno – spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno - spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”.

OWIH, w myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości*, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno - spożywczych i wielkość jego obrotów.

Stopień szkodliwości czynu polegający na wprowadzeniu do obrotu *fasolki po bretońsku* z zaniżoną zawartością składnika mięsnego należy ocenić jako średni. Wyroby garmażeryjne są artykułami żywnościowymi niezwykle pożądanym przez konsumentów. Wiąże się to z retentacją i związane z nim zapotrzebowaniem na żywność wysoko przetworzoną, gotową do spożycia jedynie po obróbce termicznej. Należy jednak zaznaczyć, iż konsumenci poza łatwym i szybkim przygotowaniem posiłku oczekują również wysokiej jakości nabywanych wyrobów, zgodnej z „parametrami” zadeklarowanymi na opakowaniu, na podstawie których podejmują decyzję o zakupie wyrobu.

W przypadku przedmiotowej *fasolki po bretońsku* wykryta wada, tj. niższa zawartość składnika mięsnego, narusza interesy konsumentów ze względu na fakt, iż składnik mięsny – kiełbasa oraz boczek wędzony, w dużej mierze stanowią o walorach organoleptycznych wyrobu, kształtując jego smak i zapach, jak również o wartości odżywczej. Są też składnikami droższymi od pozostałych.

Mając na względzie zadeklarowany przez producenta poziom składników mięsnych (łącznie 12,3%), wykazana laboratoryjnie zawartość w poszczególnych próbkach dość znacznie odbiega od wartości podanej. Uwzględniając niepewność pomiaru otrzymane wartości kształtują się w następujących przedziałach:

- 1) 7,5 % - 8,1 %
- 2) 9,1 % - 9,9 %
- 3) 8,4 % - 9,0 %.

Odnosząc „górną granicę” powyższych przedziałów (przyjmując niepewność pomiaru na korzyść przedsiębiorcy) do wartości zadeklarowanej na opakowaniu jednostkowym, wynika, iż zawartość składnika mięsnego jest niższa odpowiednio o 34,15%, 19,51%, 26,83% w stosunku do wartości, deklarowanej – 12,3, która to wartość przy wyliczaniu niniejszego „braku składnika mięsnego” przyjęta została jako 100%.

Można stwierdzić na tej podstawie, iż niedobory składników mięsnych są dość znaczne. Co więcej, odnosząc się do wyjaśnienia producenta, iż „niedostateczna zawartość składnika mięsnego w badanym produkcie była spowodowana niedostatecznym wymieszaniem wszystkich składników produktu, w związku z czym w poszczególnych opakowaniach mogło się zdarzyć, że zawartość składnika była niższa lub znacznie wyższa od zadeklarowanej”, należy zaznaczyć, iż próbki do badań laboratoryjnych wybierane są w sposób losowy spośród partii, którą „reprezentują”. W niniejszym wypadku w każdym z badanych opakowań wystąpił deficyt składników mięsnych.

Reasumując, w grupie towarów jakimi są wyroby garmażeryjne, zwłaszcza dania gotowe po podgrzaniu do bezpośredniego spożycia, wyznacznikiem jakości jest w dużej mierze zawartość składnika mięsnego, z uwagi na jego walory smakowe, ale również odżywcze. Parametr ten ma również wpływ na cenę produktu.

Z tego względu OWIiH ocenił, iż wykryta wada stanowi naruszenie interesów konsumentów.

Istotna jest również wielkość zakwestionowanej partii, tj. w niniejszym wypadku 118 opakowań jednostkowych o łącznej wartości 909,78 zł. Czynnikiem ten ma bezpośredni wpływ na zaostrenie wysokości wymierzonej kary, biorąc pod uwagę przesłankę „proporcjonalności”. Inny jest stopień szkodliwości czynu w przypadku wprowadzenia do obrotu kilku sztuk wyrobu, inny kiedy partia jest duża, z przeznaczeniem dla znacznej ilości konsumentów.

Stopień zawinienia OWIiH ocenia jako średni, tj. będący wynikiem lekkomyślności i niedbalstwa *strony*. Wprawdzie *strona* nie posiadała zamiaru, ani woli popełnienia czynu zabronionego, gdyż wada jakości powstała na etapie produkcji, co więcej nie mogła zostać wykryta przez przedsiębiorcę w trakcie zwykłych czynności przy odbiorze towaru, a jedynie na skutek przeprowadzenia badań laboratoryjnych. Jednakże wskazanym jest, aby przedsiębiorca zajmujący się hurtową dystrybucją artykułów żywnościowych wymagał od swoich kontrahentów przestrzegania określonych standardów, co pozwoliłoby wyeliminować niezgodności na wcześniejszych etapach obrotu.

W związku z powyższym należy uznać, iż *strona* miała możliwość zachowania się zgodnie z prawem, a nie uczyniła tego.

OWIiH uznał za okoliczność łagodzącą fakt, iż przedmiotowa *fasolka po bretońsku* nie była wcześniej kwestionowana przez organ, jak również nie była przedmiotem skarg konsumentów.

Zakres naruszenia OWIiH ocenia jako średni. W omawianej kwestii naruszono wymogi w zakresie jakości wyrobu istotne z punktu widzenia właściwości produktu oraz interesów konsumenta, poprzez obniżenie parametrów jakościowych. Wykryta wada narusza prawo konsumentów do nabycia wyrobu o parametrach zgodnych z deklaracją producenta.

OWIiH uwzględnił jednak przy ustalaniu wysokości kary, iż zarówno oględziny wyrobu pod względem prawidłowości oznakowania, jak i badania laboratoryjne pod względem pozostałych parametrów jakościowych, nie wykazały innych uchybień aniżeli omawiane.

Ustalając wysokość kary organ pozostawia **dotychczasową działalność przedsiębiorcy** bez oceny, gdyż w zakresie przestrzegania przepisów *ustawy o jakości* była to pierwsza kontrola u *strony*. W związku z czym dyrektywa ta nie wpływa na zaostrenie, bądź też złagodzenie wymierzonej kary.

Ostatnia z uwzględnionych przez OWIiH przesłanek to **wielkość obrotów przedsiębiorcy**. Podstawę klasyfikacji stanowi ustawa z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity z 2010r. Dz. U. Nr 220, poz.1447 ze zm.).

W myśl art. 105 cytowanej ustawy „za małego przedsiębiorcę uważa się podmiot, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych: zatrudniał średniorocznie mniej niż 50 pracowników oraz osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 10 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 10 milionów euro”.

Zgodnie z powyższą definicją, jak również ze złożonym przez *stronę* oświadczeniem organ zaklasyfikował spółkę do tzw. „małych” przedsiębiorców.

Po przeanalizowaniu obligatoryjnych przesłanek *OWIiH* orzeka jak w sentencji.

Karę w wysokości 1000,00 zł należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

z up. Opolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Anna Łybańska
Naczelnik Wydziału Ochrony Konsumentów

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Wskazanie:

- Na podstawie art. 127 §1 i 2 kpa oraz art. 129 §1 i 2 kpa od decyzji przysługuje stronie odwołanie w terminie 14 dni do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie ul. Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. 1 Maja 1, 45 – 068 Opole.
- Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000r. o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych (tekst jednolity z 2005 r. Dz. U. Nr 187, poz. 1577 ze zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity z 2012r. Dz. U. poz. 749 ze zm.).
- Zgodnie z art. 16 § 1 kpa decyzja ostateczna to decyzja wydana w pierwszej instancji i niezaskarżona w odpowiednim terminie.
- Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

Otrzymują:

1. „FRIGOOPOL” S.A.
ul. Głogowska 35
45-315 Opole
2. BA w/m
3. a/a

DW